

SIRENA OD GORA (V. Lalović)

Vilo moja, vilo moja sireno od gora,

Osluškujem šapat od usnulih gora
i slutim radost i nade prikrivene
dok drhtajem srce moje poigrava
izmaglice plave skrivaju joj sjene,

Šum čempresa vitkih i krik galebova
doziva me tamo gdje misli se roje
u luku smiraja nikad dosanjanu
da utolim nemir i žeđ duše svoje,

Konoba i vino, sred ribarske vale
lik krasotne vile i mirisi bora,
razapete mreže, vješte ruke zamke,
što podari ime sireni od gora.

Vilo moja, vilo moja, moja bajna vilo.